

DISCUTII ȘI POLEMICI

Studiul 3
pentru 20 iulie
2024

“Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”” (Marcu 2:27, 28)

Comportamentul lui Isus, felul lui de a predica și chiar vindecările sale au intrat în conflict direct cu tradițiile autorităților religioase.

Îl considerau blasfemiator; lacom și prieten al păcătoșilor; calcător de Sabat... L-au acuzat chiar că lucrează pentru Belzebul!

Propriile sale rude au ajuns să considere că Isus și-a pierdut mințile din cauza suprasolicității.

Fără îndoială, viața lui Isus a fost o viață controversată.

- **Polemici despre iertare. Marcu 2:1-12.**
- **Polemici despre mâncare. Marcu 2:13-22.**
- **Polemici despre sabbat. Marcu 2:23-3:6.**
- **Întrebări controversate cu privire la Isus:**
 - **Cu ce putere face minunile? Marcu 3:22-30.**
 - **Și-a ieșit Isus din minți? Marcu 3:20-21, 31-35.**

POLEMICI DESPRE IERTARE

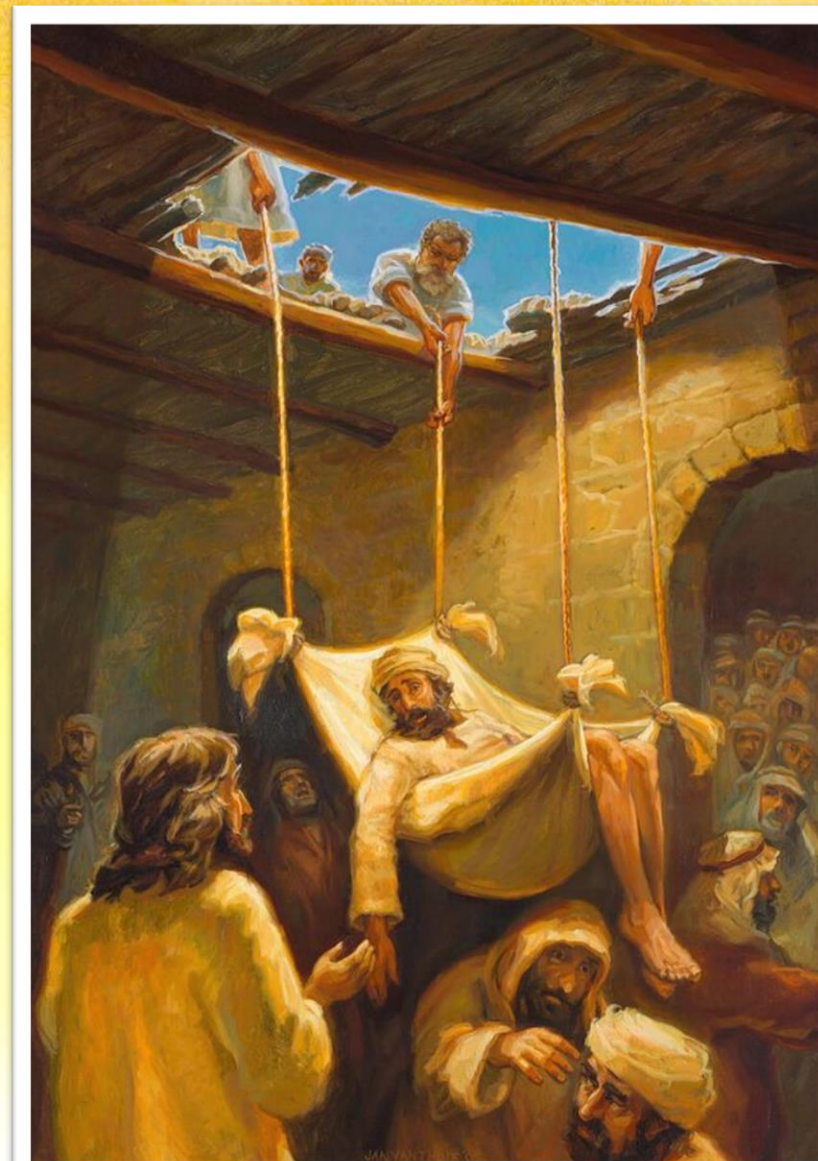
“Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”” (Marcu 2:5)

Când Isus s-a întors la casa lui Petru din Capernaum, mulți oameni au venit să-L asculte (Marcu 2:1-2). Patru prieteni s-au apropiat pentru ca Isus să-l vindece pe prietenul lor paralizat, dar nu puteau ajunge la el. Pregătiți să-l aducă la Isus, au urcat pe acoperiș și au făcut o deschidere pentru a-l coborî. Discursul lui Isus a fost întrerupt și toți aurămas tăcuți, așteptând să vadă ce va face Isus (Marcu 2:3-4).

„Păcatele îți sunt iertate” (Marcu 2:5). Paraliticul ar fi putut pretinde: „ceea ce am nevoie este să merg”. Dar nu a făcut-o. Isus a vindecat rădăcina bolii sale. Nu-i păsa dacă avea sau nu să mai meargă, ci de iertarea care îi dădea pace sufletului.

Pentru cărturari, aceasta era o blasfemie (adevărat, dacă Isus nu ar fi Dumnezeu). Pentru a demonstra că avea puterea de a ierta, Isus l-a vindecat pe paralitic (Marcu 2:8-11).

Oamenii l-au lăudat pe Dumnezeu pentru că i-a dat lui Isus puterea de a ierta păcatele (Marcu 2:12; Matei 9:8). Paraliticul a mers; dar cărturarii au rămas orbi, neputând să vadă că Isus le putea citi gândurile, putea să ierte pe păcătos și să acorde vindecare.

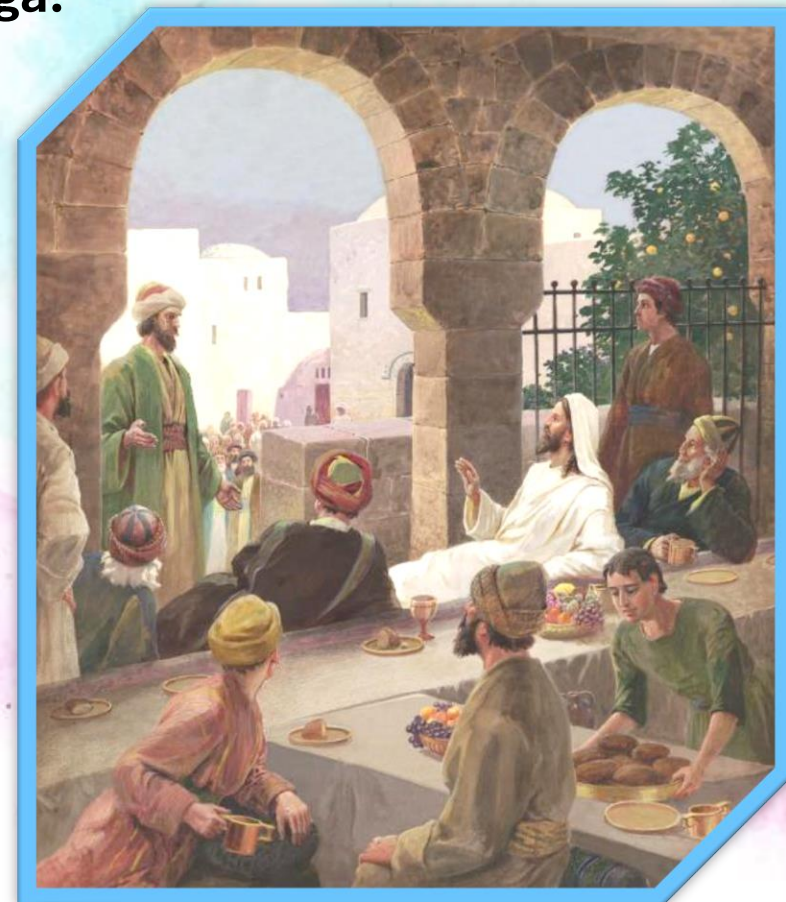
POLEMICI DESPRE MÂNCARE

„Când trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine!” Levi s-a sculat și a mers după El.” (Marcu 2:14)

Nu este greu de imaginat controversa pe care a stârnit-o chemarea lui Levi (Marcu 2:13-14). Pentru un evreu ortodox, un vameș era mai rău decât un neam. Era un evreu renegat, vândut dușmanilor săi. Nu puteau să mănânce cu el sau să-l atingă.

Dar lucrurile s-au înrăutățit. Nu numai că a mâncat în casa vameșului, dar s-a înconjurat de mulți ca el (Marcu 2:15). Criticii nu au pierdut ocazia: „De ce mănâncă El și bea cu vameșii și cu păcătoșii?” (Marcu 2:16).

Isus i-a respins logic: unde mai bine decât aici voi găsi păcătoși pe care să-i mântuiesc? (Marcu 2:17). În plus, i-a provocat să-și examineze propriile sentimente. Trebuiau să învețe să iubească (Mt. 9:12-13).

POLEMICI DESPRE MÂNCARE (2)

„Isus le-a răspuns: „Oare pot posti nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? Câtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti. ” (Marcu 2:19)

Departe de a învăța să iubească, fariseii i-au îndemnat pe discipolii lui Ioan să se alăture criticilor lor: „De ce postesc ucenicii lui Ioan și fariseii, iar discipolii tăi nu postesc?” (Marcu 2:18).

La respuesta de Jesús vino en forma de parábolas:

Parabola nunții (Mr. 2:19-20).

Cum poate cineva să postească la o nuntă? Mirele este Isus; oaspeții ucenicii. Când Isus avea să moară și să învie, atunci ucenicii lui vor avea nevoie să postească.

Parabola burdufurilor vechi și noi (Mr. 2:21-22).

Învățăturile vii ale lui Isus nu au avut loc în învățăturile moarte ale tradiției; și invers.

POLEMICI DESPRE SABAT

“Fariseii I-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?” (Marcu 2:24)

Fariseii au prezentat 39 de acțiuni care încalcă odihna Sabatului rânduită de Dumnezeu.

Adunând grâu și scoțându-i coaja pentru a-l mânca, ucenicii au făcut trei lucrări interzise în ziua de Sabat: culesul; treierat; și vânturatul. (Marcu 2:23-24; Mt. 12:1-2).

Răspunsul lui Iisus: Nu vă amintiți că David, când îi era foame, mânca pâinele aduse înaintea, pe care le puteau mânca numai preoții? (Marcu 2:25-26).

Mai târziu, Iisus a îndeplinit o „lucrare” neinclusă printre cele 39, dar care a fost considerată tot o încălcare a Sabatului: vindecarea (Marcu 3:1-3).

Răspunsul lui Iisus: „Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s-o pierzi?” (Mr 3:4).

În cele din urmă, Iisus este Domnul Sabatului și ni l-a dat pentru binele nostru (Marcu 2:27-28).

În mod curios, păzitorii zeloși ai Sabatului au pus la cale o crimă (Marcu 3:6).

**ÎNTREBĂRI
CONTROVERSATE CU
PRIVIRE LA ISUS**

CU CE PUTERE FACE MINUNILE?

„Și cărturarii care se coborâseră din Ierusalim ziceau: „Este stăpânit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.” (Marcu 3:22)

Marcu începe o poveste despre familia lui Isus, dar o întrerupe pentru a povesti o controversă cu fariseii. Mai târziu, va reveni la prima poveste. Acest model este folosit de Marcu de mai multe ori pentru a uni două povești similare, evidențiind-o pe cea centrală ca fiind cea mai importantă.

În acest caz, povestea importantă este acuzația cărturarilor cu privire la ce putere i-a permis lui Isus să scoată demonii (Marcu 3:22).

Marcu 3:20-21

Familia lui Isus îl caută

Marcu 3:22-30

Acuzațiile fariseilor

Marcu 3:31-35

Familia lui Isus îl caută

Din nou, Isus folosește o pildă pentru a demonstra absurditatea acuzațiilor împotriva lui (Marcu 3:23-27). Isus intră în casa omului puternic (Satana), îl leagă și astfel îi poate jefui proprietatea (eliberarea celor posedați de demoni). De asemenea, profită de ocazie pentru a avertiza asupra pericolului atribuirii lucrării Duhului Sfânt diavolului (Marcu 3:28-30).

ȘI-A IEȘIT ISUS DIN MINȚI?

“Rudele lui Isus, când au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mâna pe El. Căci ziceau: „Și-a ieșit din minți.”” (Marcu 3:21)

Ce i-a făcut pe cei din familia lui Isus să creadă că el a înnebunit (Marcu 3:20-21)?

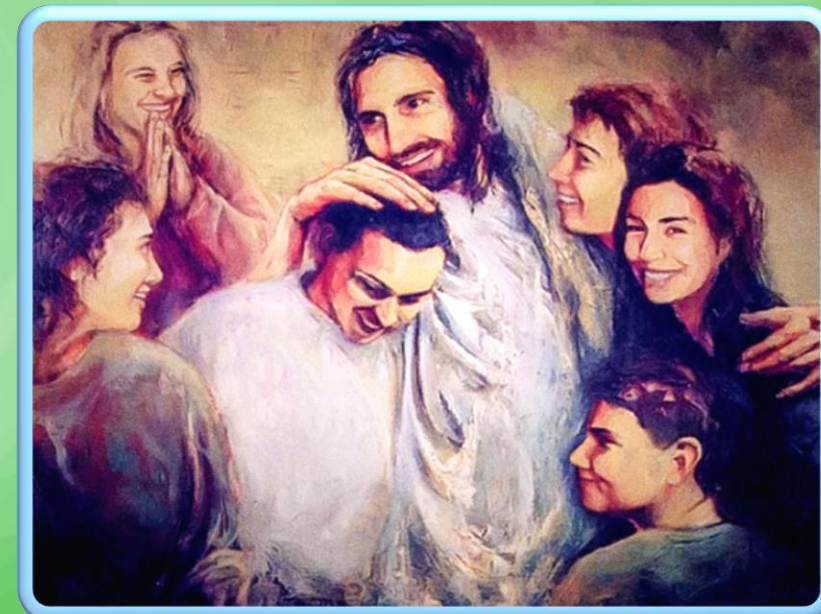
Surmenaj, alimentație proastă, stres din cauza discuțiilor sale continue cu cărturarii și fariseii...

După o scurtă paranteză, Marcu reia povestea, prezentându-le rudelor care îl căutau pe Isus: mama lui și frații săi (Marcu 3:31).

Câtă lipsă de considerație din partea lui Isus față de familia Sa! (Marcu 3:32-33).

Dar aparențele sunt înșelătoare. Mama și frații lui au greșit. Să-și părăsească munca pentru a se ocupa de ei în acel moment a fost în detrimentul misiunii lor și pentru ei înșiși.

Mai importante decât legăturile trupesti sunt legăturile care îl unesc pe Isus cu familia sa spirituală: „Căci oricine face voia lui Dumnezeu Îmi este frate, soră și mamă” (Marcu 3:35).

“Spiritul persecuției nu va fi stârnit asupra aceluia care nu are legătură cu Dumnezeu și deci nu are tărie morală. Acesta va fi stârnit împotriva celor credincioși, care nu fac concesii față de lume și care nu sunt influențați de ideile ei, onorurile sau împotrivirea ei. O religie care aduce o mărturie vie în favoarea sfințeniei, care respinge mândria, egoismul, zgârcenia și păcatele lumesti, va fi urâtă de lume și de creștinii superficiali.... Când suferi ocară și persecuție, te afli într-o companie excelentă; căci Domnul Isus a îndurat toate aceste lucruri și încă mult mai multe. Dacă sunteți santinele credincioase pentru Dumnezeu, aceste lucruri vă vor fi un compliment. Numai sufletele eroilor care vor fi credincioși, dacă vor sta singuri, vor câștiga coroana nepieritoare.”